Lieta Nr. 11221030319
Lietas arhīva Nr. KA06-0212-24/1
ECLI:LV:ZAT:2024:1009.11221030319.5.S

Zemgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2024. gada 9. oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Inga Putra un tiesneši Raimonds Rinčs un Juris Siliņš,

izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā sakarā ar cietušā /pers. B/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 22. janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 22. janvāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 231. panta otrās daļas un sodīts ar sabiedrisko darbu uz 160 stundām.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atcelts.

No /pers. A//pers. B/ labā piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 1500 *euro* un samaksa advokātam par sniegto juridisko palīdzību cietušajam 970 *euro*.

Noraidīta cietušā /pers. B/ pieteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu.

No /pers. A/ valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi 915 *euro* – advokātu darba samaksa.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru un iestādes darbu (huligānismu), kas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam.

2019. gada 16. februārī ap plkst. 1.00, pirmstiesas kriminālprocesā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ alkohola ietekmē atradās /adrese//vieta/ pasākumā. Atrodoties sabiedriskā vietā, /pers. A/, izmantojot maznozīmīgu ieganstu, tīši aizskaroši vērsās pret /pers. B/, izrādot necieņu pret viņu kā sabiedrības locekli, huligānisku motīvu vadīts, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, rīkojoties publiski, tīši iesita /pers. B/ vienu reizi ar roku galvas rajonā, tādējādi izrādot acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, vēršoties pret citiem pasākuma apmeklētājiem, pārtraucot viņu mierīgu atpūtu, atklāti nonievāja sabiedriskās intereses, nostādīja tām pretī tikai savas personiskās intereses, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas. Sitiena rezultātā /pers. B/ nokrita zemē un zaudēja samaņu. /pers. A/ huligānisko darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi – galvas sasitums ar ādas nobrāzumu un zemādas asinsizplūdumu pieres, paura labajā pusē, kā arī tika pārtraukts sabiedriskais pasākums un traucēts citu, incidentā neiesaistītu personu miers, iestādes normāls darbs.

Tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 231. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza cietušais /pers. B/, lūdzot atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 22. janvāra spriedumu daļā par noraidīto kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 878,12 *euro* un nenoteikto morālā kaitējuma kompensācijas daļu 28 500 *euro*.

Cietušais norāda, ka mantiskā zaudējuma kompensācijas apmēru sastāda ārstēšanās dokumenti lietā. Atsaucas uz Civillikuma 1779. pantu, 1635. pantu un norāda, ka likums izsmeļoši norāda, ka šajā gadījumā, kad noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietusi personas veselība, nav apspriežams jautājums, ir vai nav nodarīts morāls kaitējums. Mantiskai kompensācijai ir jāsniedz cietušajam gandarījums par pārdzīvotām sāpēm un ciešanām.

Pēc uzbrukuma cietušais zaudēja samaņu, nokrita zemē, un tas notika publiskā vietā, paziņu un draugu klātbūtnē. No sitiena saasinājās veselības stāvoklis saistībā ar arahnoidālo cistu. Saistībā ar cistu bija operācija, pasliktinājās redze, ārstēšanās turpinās joprojām. Ārstēšana turpinājās no 2019. gada 16. februāra līdz 2019. gada 20. decembrim. Tieši /pers. A/ uzbrukums un sitiens bija cēlonis cistas izraisītām veselības problēmām.

Pirmās instances tiesā netika izlemts pieteiktais lūgums par papildu ekspertīzes noteikšanu. Atsaucas uz 2019. gada 17. septembra eksperta atzinumu Nr. /numurs/, kurā norādīts, ka miesas bojājumi neietekmēja veselības stāvokli saistībā ar arahnoidālo cistu. Vairumam arahnoidālo cistu iemesls ir attīstības traucējumi, kas rodas no neskaidra iemesla arahnoidālās membrānas sadalīšanās vai plīsuma dēļ, līdz ar ko nav pamata pieņemt un uzskatīt, ka cista izveidojusies sitiena rezultātā. Sitiena rezultātā cistai ir izveidojies masas efekts virs labās smadzeņu puslodes. Tieši cistas aktivizācijas rezultātā /pers. B/ radušās pastāvīgas, paliekošas veselības problēmas ar redzi un sejas nerva parēzi, tāpēc nosakāma papildu medicīniskā miesas bojājumu ekspertīze.

[4] Rietumzemgales prokuratūras prokurors Ilvars Kunigs iesniedzis viedokli par cietušā apelācijas sūdzību, uzskata, ka Zemgales rajona tiesa 2024. gada 22. janvāra spriedumā pamatoti analizējusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu un norādījusi, ka cietušā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu nav pamatota un ir noraidāma, jo izdevumi nav radušies saistībā ar maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu cietušajam, bet saistībā ar konstatēto arahnoidālo cistu.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 22. pantā un Civillikuma 1635. pantā noteikto, prokurors norāda, ka tiesa spriedumā pamatoti izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, ņēmusi vērā cietušā pārdzīvojumus notikušā sakarā – gūstot maznozīmīgus miesas bojājumus un neērtības, morālās ciešanas, un ņemot vērā apsūdzētā mantisko stāvokli, cietušā prasība apmierināta daļēji 1500 *euro*, kas ir samērīga ar noziedzīgā nodarījuma smagumu. Kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu un morālo kaitējumu izlemta pareizi.

Papildus tiesu medicīnisko ekspertīzi noteikt nav lietderīgi. Tiesa spriedumā ir pamatoti atsaukusies uz ekspertu /pers. C/ un /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka slimnīcā konstatētā gigantiskā cista ir veidojusies gadiem un gūtā trauma cistu nekā neietekmēja.

[5] Lieta noteikta iztiesāšanai rakstveida procesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 559. panta ceturtās daļas 2.[1] punktu, proti, lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā vai protestā ir izteikts lūgums tikai par kaitējuma kompensāciju un ja prokurors vai persona, kuras intereses un tiesības sūdzība vai protests aizskar, pret to neiebilst.

Ar Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 29. aprīļa lēmumu par lietas pieņemšanu iztiesāšanai rakstveida procesā noraidīts cietušā /pers. B/ lūgums noteikt papildu medicīnisko ekspertīzi, jo jautājumi, kurus cietušais vēlas noskaidrot ekspertīzē, ir noskaidroti ar ekspertu pratināšanu pirmās instances tiesas sēde, papildu ekspertīzes noteikšanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 196. pantu nav ne faktiska, ne tiesiska pamata. Visi lietas dalībnieki informēti par pieņemto lēmumu noraidīt lūgumu par papildu ekspertīzes noteikšanu

Izvērtējusi krimināllietas materiālus, kā arī, ņemot vērā to, ka prokurors, apsūdzētais, aizstāvis, cietušais un cietušā pārstāvis nav iebilduši krimināllietas iztiesāšanai rakstveida procesā, Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka apelācijas sūdzību iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Lietas dalībnieki noraidījumu tiesai nav pieteikuši.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma argumentāciju, apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, prokurora viedokli par apelācijas sūdzību, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka cietušā /pers. B/ apelācijas sūdzība apmierināma daļēji. Zemgales rajona tiesas 2024. gada 22. janvāra spriedums atceļams daļā par cietušā pieteiktās kaitējuma kompensācijas par mantisko zaudējumu noraidīšanu un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

[7] Zemgales apgabaltiesa secina, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 231. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar krimināllietā iegūtajiem pierādījumiem, apsūdzētais atzīts par vainīgu un sodīts pamatoti, šajā daļā spriedums nav pārsūdzēts, līdz ar to pierādījumu pārvērtēšanai šajā daļā nav pamata. Pirmās instances tiesas spriedums kopumā atbilst Kriminālprocesa likuma 511. un 512. panta prasībām.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, pirmās instances tiesa ir ievērojusi Krimināllikuma 35. un 46. panta prasības, soda veida un mēra izvēle spriedumā pietiekami motivēta. Spriedums šajā daļā nav pārsūdzēts, līdz ar to piemērotā soda pārvērtēšanai nav pamata.

Pirmās instances tiesa pamatoti nosprie dusi piedzīt no apsūdzētā cietušā labā samaksu advokātam par sniegto juridisko palīdzību cietušajam 970 *euro* un valsts labā procesuālos izdevumus par advokātu darba samaksu 915 *euro*. Pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā nav pārsūdzēts, un Zemgales apgabaltiesai nav pamata to pārvērtēt.

[8] Cietušais pirmās instances tiesā pieteicis kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 878,12 *euro* un par morālo aizskārumu 30 000 *euro*. Pirmās instances tiesa spriedumā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu noraidījusi, piedzinusi kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu daļēji, t.i., 1500 *euro*, bet par pārējo daļu 28 500 *euro* spriedumā nav izlemts.

Cietušais nepiekrīt pirmās instances tiesas spriedumam šajā daļā, uzskata, ka pieteiktā kaitējuma kompensācija apmierināma pilnībā. Cietušais nepiekrīt, ka apsūdzētā izdarītais sitiens izraisījis maznozīmīgu miesas bojājumu, uzskata, ka sitiens bija tiešs cēlonis cistas izraisītām problēmām, sitiena rezultātā cistai izveidojās masas efekts, sitiens izraisīja cistas aktivizāciju pēc cistas izoperēšanas cietušajam radušās pastāvīgas, paliekošas veselības problēmas ar redzi un sejas nerva parēzi. Cietušais ilgi ārstējās, ārstēšanās turpinās joprojām, un tas ir tieši saistīts ar apsūdzētā izdarīto sitienu. Materiālā kompensācija ir visi ārstēšanās izdevumi, kas ir piedzenami pilnā apmērā no apsūdzētā.

[9] Pirmās instances tiesa, novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tostarp ekspertu atzinumus un ekspertu liecības pirmās instances tiesas sēdē, atzinusi, ka tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētā izdarīto sitienu cietušajam ir tikai maznozīmīgs miesas bojājums, proti, galvas sasitums ar nobrāztu asinsizplūdumu pieres apvidū.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka šāds pirmās instances tiesas atzinums ir pamatots un pareizs, savukārt cietušā iebildumi ir nepamatoti.

[9.1] Krimināllietā ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem noskaidrots, ka apsūdzētais pasākumā 2019. gada 16. februārī tīši iesita cietušajam vienu reizi ar roku galvas rajonā, kā rezultātā cietušais nokrita zemē un zaudēja samaņu. Neatliekamā medicīniskā palīdzība saņēma izsaukumu uz notikuma vietu, jo tur atrodas vīrietis bezsamaņā. Mediķi konstatēja cietušajam hematomu pieres paura apvidū un nogādāja cietušo uz /Nosaukums A/. Cietušajam diagnosticēts intrakraniāls ievainojums un alkohola reibums, cietušais stacionēts intensīvās terapijas nodaļā. Saistībā ar iespējamu smadzeņu satricinājumu cietušajam 16. februārī galvai veikta kompjūtertomogrāfija (CT), atrodot gigantisku arahnoidālu cistu. Pēc tam 18. februārī veikta magnētiskā rezonanse (MR), izdarot identiskus secinājumus par atradni. Jau 19. februārī cietušais stacionēts uz/Nosaukums B/, kur veikta operācija. Cietušais izrakstīts no stacionāra 2019. gada 11. martā un turpinājis ārstēšanos.

[9.2] 2019. gada 29. marta eksperta atzinumā, izvērtējot visus medicīniskos dokumentus, izdarīts slēdziens, ka notikumā 2019. gada 16. februārī cietušajam sitiena rezultātā radies galvas sasitums ar nobrāztu asinsizplūdumu pieres apvidū, kas pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem, savukārt cietušajam diagnosticētā cista, kas ir dobums, piepildīts ar smadzeņu šķidrumu, varēja būt kā iedzimta, tā arī varēja veidoties pēc pārciesta meningīta, infekcijas vai varēja būt agrāk pārciestu galvas smadzeņu traumas rezultātā. Nav pamata domāt, ka konstatētā cista saistīta ar 2019. gada 16. februārī pārciesto galvas traumu.

[9.3] Savukārt 2019. gada 17. septembrī, ekspertīzi veicot komisijai, kas sastāv no diviem tiesu medicīnas ekspertiem un ārsta neirologa, ekspertu atzinumā attiecībā uz sitiena rezultātā nodarīto miesas bojājumu un tā smagumu izdarīts identisks slēdziens, norādot, ka šie miesas bojājumi neietekmēja cietušā veselības stāvokli saistībā ar viņam galvā diagnosticēto cistu.

[9.4] Pirmās instances tiesas sēdē par eksperta atzinumā izdarītajiem slēdzieniem pratināti divi no šiem ekspertiem – tiesu medicīnas eksperts /pers. C/ un ārste neiroloģe /pers. D/.

/pers. C/ liecināja, ka cietušajam deniņos bija bumbulis, tā ir zemādas hematoma. Viss bumbulis ir ārējs, nav saistīts ar cistu. Hematoma ir virs galvaskausa, bet cista ir zem galvaskausa. Zilums bija mīkstajos audos.

/pers. D/, atbildot uz jautājumiem par to, vai sitiens aktivizēja cistu, vai sitiena rezultātā cista aktivizējās masas efektā, liecināja šādi. Trauma cietušajam bija maznozīmīga – pieres paura labajā pusē ādas nobrāzums un hematoma, turklāt bija alkohola ietekme 2,77 promiles. Cistu konstatēja kompjūtertomogrāfā un magnētiskajā rezonansē. Pateicoties traumai, cista konstatēta un veiksmīgi izoperēta. Nekur nav norādīts, ka cista aktivizējās pēc sitiena, bet norādīts, ka cistu konstatēja pēc sitiena. Cista tika konstatēta tāda, kāda tā bija pirms traumas. Nav skaidrs, ko nozīmē – cista aktivizējas, jo cista ir galvas smadzenēs, un no tā nepiepampst galva. Kompjūtertomogrāfā labi aprakstīts, ka cista aizņēma ļoti lielu vietu un spieda uz smadzenēm, no tā bija smadzeņu hipotrofija, kas ir masas efekts. Tas notiek iekšēji un nav redzams ārēji. Ārēji bija tikai nobrāzums un hematoma. Mehāniski cista spieda

uz smadzeņu vielām un tās sāka reaģēt un sabrukt – sākās atrofisks process. Tas nebija no traumas. Iekšā cistā netika konstatēts ne asinsizplūdums, ne traumas, līdz ar to nevar runāt par aktivizāciju. Konstatētie miesas bojājumi nekādā veidā cistu neietekmēja. Pateicoties vieglai traumai, tika konstatēta smaga slimība, kas jebkurā brīdī varēja izraisīt neiroloģisku simptomātiku – epileptisku stāvokli, paralizāciju, psihiskus traucējumus. Notikums pasargāja no bīstamām un smagām sekām. Koma un apziņas traucējumi bija no alkohola intoksikācijas kopā ar vieglo traumu. Sitiens neaktivizēja cistu, jo cista izmeklējumos konstatēta bez jebkādiem bojājumiem. Neiroķirurgs uzrakstīja, ka stacionēts pēc galvas traumas, nevis smadzeņu traumas. Cista ir dobums ar šķidrumu, kur šķidrums veidojas gadiem. Tas bija liels dobums. Šķidrums ir cistas saturs. Ļoti labs ir anesteziologa apraksts, ka nekādas neiroloģiskas smadzeņu simptomātikas nebija. Tā ir objektīva informācija, proti, nav objektīvas informācijas par smadzeņu bojājumu. Anesteziologs apskatē 16. februārī uzreiz pēc traumas plkst. 8.00-9.00 raksta, ka slimnieks pamodās aktīvs, acu zīlītes simetriskas, uz gaismu reaģē, parēzes, paralīzes nav, pārved uz spontānu elpošanu, kontakts apmierinošs, perēkļainu bojājumu nav, nekāda smadzeņu bojājumu simptomātika nav ne anesteziologa, ne neirologa aprakstā. Pēc tam cietušais tika pārvests uz slimnīcu un izoperēts. Attiecībā uz cietušā norādīto, ka viņam krietni pasliktinājies veselības stāvoklis, eksperte norādīja, ka pēc operācijas sekas ir jebkuram. Šīs sekas konstatētas pēc operācijas un pēc izrakstīšanās no slimnīcas, nevis pēc traumas.

[9.5] Zemgales apgabaltiesai nav pamata apšaubīt ekspertu profesionalitāti, kompetenci un ekspertīzē izdarītos secinājumus. Tādējādi Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam par apsūdzētā izdarītā sitiena tiešu cēlonisku sakaru tikai ar cietušajam konstatēto maznozīmīgo miesas bojājumu, un sitienam nav nekādas saistības ar cietušajam diagnosticēto cistu, nepieciešamību to operēt un ar atveseļošanās periodu, un ārstēšanos pēc operācijas un izrakstīšanās no slimnīcas.

[10] Pirmās instances tiesa noraidījusi cietušā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 878,12 *euro*, jo visi medicīniska rakstura izdevumi radušies saistībā ar konstatēto cistu, nevis maznozīmīgajiem miesas bojājumiem.

Zemgales apgabaltiesa šādam pirmās instances tiesas atzinumam nepiekrīt.

Cietušais citu dokumentu starpā lietā iesniedzis arī SIA /Nosaukums A/ rēķinu Nr. /numurs/ par 72,69 *euro*. Šo summu sastāda pacienta iemaksa par gultu dienām 30 *euro* un pacienta iemaksa par kompjūtertomogrāfu 42,69 *euro* (*lietas I sējuma 12. lapa*).

Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka cietušais nogādāts /Nosaukums A/ tieši /pers. A/ huligānisko darbību rezultātā, proti, izdarītā sitiena rezultātā, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta mediķi sastapa cietušo notikuma vietā bezsamaņā ar galvas traumu, tāpēc cietušais nogādāts slimnīcā, un kompjūtertomogrāfs cietušajam veikts, lai pārbaudītu iespējamu smadzeņu satricinājumu. Tādējādi cietušā atrašanās slimnīcā un veiktais izmeklējums ir tieši saistīts ar noziedzīgo nodarījumu, līdz ar to šie izdevumi cietušajam radušies tiešā cēloniskā sakarā ar noziedzīgo nodarījumu un tā rezultātā cietušajam nodarīto maznozīmīgo miesas bojājumu.

Kriminālprocesa likuma 22. pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu cita starpā arī par mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka cietušā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir pamatota un apmierināma daļā par /Nosaukums A/ pavadīto laiku un šajā laikā veikto kompjūtertomogrāfa izmeklējumu, proti, 72,69 *euro*, ko cietušais lietā pierādījis ar slimnīcas izrakstīto rēķinu, un šī summa piedzenama no apsūdzētā cietušā labā. Pārējā daļā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 805,43 *euro* nav pamatota un ir noraidāma, jo izdevumi nav radušies saistībā ar maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu cietušajam šajā lietā, bet radušies saistībā ar saslimšanu, kam nav cēloniska sakara ar noziedzīgo nodarījumu.

[11] Cietušais pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu arī daļā par nenoteikto morālā kaitējuma kompensācijas daļu 28 500 *euro*, jo pirmās instances tiesa piedzinusi tikai 1500 *euro* no pieteiktajiem 30 000 *euro*.

Cietušais morālā kaitējuma kompensāciju 30 000 *euro* pamatojis ar to, ka viņam ir sejas paralīze, ir veiktas divas ķirurģiskas operācijas, būs nepieciešama vēl viena operācija, ir bojāti nervi, nav zināms, kad tie atjaunosies, ir jāturpina ārstēšanās, jāapmeklē speciālisti, iespējams, arī ārzemēs, pēc notikušā viņa veselības stāvoklis ir pasliktinājies, ir pasliktinājusies redze, dzirde, ir spēcīgas galvas sāpes, atmiņas zudumi, viņam ir kauns pašam no sevis, ir atkarīgs no citiem cilvēkiem, jo vairs nevar pilnvērtīgi strādāt algotu darbu. Viņa dzīves kvalitāte vairs nav tāda, kāda tā bija pirms nodarījuma.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka noziedzīgais nodarījums cietušajam radījis morālu aizskārumu, kas kompensējams naudā. Tāpat Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem un apsvērumiem, ka taisnīga un pamatotu kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu šajā lietā ir 1500 *euro*.

Atbilstoši Senāta judikatūras atziņām tiesai ir tiesības lemt par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru pēc sava ieskata, jo jautājuma komplicētības un individualitātes dēļ likumā nav iespējams uzskaitīt visus gadījumus, kad kompensācija ir piešķirama, un noteikt tās apmēru katrā konkrētā gadījumā. Vienlaikus likumā ir norādīti vairāki kritēriji kompensācijas apmēra noteikšanai, un kaitējuma kompensācija uzskatāma par atbilstīgu nodarījumam tikai tad, ja šie kritēriji ir izvērtēti. Morālā kaitējuma kompensācijai ir jāpilda taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkcija. Tai ne tikai jāsniedz mierinājums personai, kuras tiesības tikušas aizskartas, bet arī jāattur vainojamā persona no līdzīgu aizskārumu izdarīšanas nākotnē. Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai ir jābūt pārliecinātai, ka noteiktā summa būs taisnīgs apmierinājums cietušajam un ka tas dos pamatu samierināšanai starp aizskāruma nodarītāju un cietušo kā starp saprātīgiem cilvēkiem (skat. *Augstākās tiesas 2018. gada 28. marta lēmuma lietā Nr. SKK-13/2018, ECLI:LV:AT:2018:0328.11096125312.2.L 9. pkt.*).

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, nosakot kompensācijas apmēru, ir ievērojusi Kriminālprocesa likuma 352. panta prasības, ir izvērtējusi cietušā pieteikumu, ir ņēmusi vērā miesas bojājumu smagumu, proti, nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi – galvas sasitums ar ādas nobrāzumu un hematomu uz pieres, ņemts vērā arī tas, ka apsūdzētais miesas bojājumus cietušajam nodarījis sabiedriskā vietā, pasākuma laikā, daudzu cilvēku, tostarp draugu un paziņu klātbūtnē. Arī Zemgales apgabaltiesa, vēlreiz izvērtējot šos visus apstākļus, atzīst, ka kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu 1500 *euro* ir taisnīga, saprātīga un pamatota.

Visi pārējie cietušā paskaidrojumi par morālā aizskāruma dziļumu ir saistīti ar cietušā veselības stāvokli pēc diagnosticētās smagās saslimšanas, kurai nav saistības ar noziedzīgo nodarījumu un cietušajam nodarīto maznozīmīgo miesas bojājumu.

[12] Kriminālprocesa likuma 528. pantā noteiktas prasības notiesājoša sprieduma rezolutīvās daļas saturam. Minētās likuma normas pirmās daļas 9. punkts noteic, ka notiesājoš a sprieduma rezolutīvajā daļā norāda tiesas lēmumu par kaitējuma kompensāciju, tai skaitā valsts izmaksātās kompensācijas apmēru (..). Tas nozīmē, ka gadījumā, kad pieteikums apmierināts daļēji, sprieduma rezolutīvajā daļā jānorāda, kādā daļā kaitējuma kompensācija nav noteikta vai noraidīta (skat. *S e n ā t a 2019. gada 16. janvāra lēmuma lietā SKK-19/2019,*

ECLI:LV:AT:2019:0116.13800000715.3.L 6.3. pkt.).

Zemgales apgabaltiesai šajā nolēmumā papildus ir jāizlemj arī par pieteiktās kaitējuma kompensācijas pārējo daļu 28 500 *euro* – nenoteikt vai noraidīt, jo pirmās instances tiesas spriedumā tas nav izlemts.

Kriminālprocesa likuma 350. panta trešā daļa noteic, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Zemgales apgabaltiesas vērtējumā cietušajam šajā lietā ir tiesības izmantot Kriminālprocesa likuma 350. panta trešajā daļā paredzēto iespēju, līdz ar to kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu 28 500 *euro* nav nosakāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. panta $1.^1$ daļas 4. punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 22. janvāra spriedumu daļā par cietušā /pers. B/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas par mantisko zaudējumu noraidīšanu.

Piedzīt no /pers. A/ cietušā /pers. B/ labā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 72,69 *euro*, nosakot termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Noraidīt cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu pārējā daļā.

Nenoteikt cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu pārējā daļā.

Atstāt negrozītu spriedumu pārējā daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no lēmuma pieejamības kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Spriedums pieejams 2024. gada 10. oktobrī.

Tiesnese	(paraksts*)	I. Putra
Tiesnesis	(paraksts*)	R. Rinčs
Tiesnesis	(paraksts*)	J. Siliņš

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu